

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/281/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214207094
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214207094.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanej: X. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., K. L. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, v konaní zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 40 260 194, o zaplatenie 1.825,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 13. januára 2015 č. k. 12C/44/2014-76 vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový konanie zastavil a žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 102,80 eura cestou Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie v zastavujúcej časti odôvodnil poukazom na ust. § 96 ods. 1-3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“), keď žalobca vzal návrh na začatie konania podaním doručeným súdu emailom dňa 22. 12. 2014 a následne doplneným písomne dňa 23. 12. 2014 v celom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť a náhradu trov konania si neuplatnil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 2 OSP a žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila a v súvislosti s konaním jej žiadne nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mal za to, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovanej v tomto konaní. Uviedol, že vedľajší účastník vo veci nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovanej, ale prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámil len svoj vstup do konania. Toto oznámenie bolo štylizované všeobecne, keď vedľajší účastník v čase doručenia oznámenia o svojom vstupe do konania nemal žiadnu vedomosť o spore, jeho charaktere, skutkovom a právnom dôvode jeho vzniku. Dôvodil, že ak dôvodom založenia Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA bolo predovšetkým zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľov a ich oprávnených záujmov v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv, možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania (čl. III. Stanov). Argumentoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmal aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva a na náhradu neúčelne vynaložených trov žiadnemu účastníkovi občianskoprávneho konania nevzniká nárok, a to ani vedľajšiemu účastníkovi. Záverom poznamenal, že od 01. 05. 2014 v zmysle ustanovenia § 5b zákona

č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (teda aj súd) prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. O vrátení súdneho poplatku rozhodol v zmysle ust. § 11 ods. 2, 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej podal odvolanie vedľajší účastník. Uviedol, že v predmetnej veci sa jedná o spotrebiteľský vzťah a vo veci podal kvalifikované vyjadrenie, v ktorom vzniesol aj námietku premlčania voči nároku žalobcu. K tvrdeniu o všeobecnosti jeho podania uviedol, že aj žalobca podáva formulárové žaloby a uplatňuje si za ne náhradu trov konania. Poukázal na čl. 47 Ústavy SR v spojení s ust. § 93 ods. 4 OSP v zmysle ktorých má tiež právo dať sa zastúpiť advokátom. Mal za to, že vedľajší účastník napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov argumentujúc poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, v zmysle ktorého združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na ochranu advokáta, ako aj na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa mal v tomto prípade rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP, keďže k zastaveniu konania došlo pre správanie žalobcu. Poukázal na viaceré rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach, v ktorých bolo vedľajšiemu účastníkovi priznané právo na náhradu trov konania. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil a priznal mu trovy konania v sume 178,74 eura a aj trovy odvolacieho konania v sume 49,05 eura, alternatívne žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v povahe uplatneného nároku.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považoval za nadbytočné, účelové a nehospodárne, konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol. Tvrdil, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 58,87 eura s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. V nenapadnutých častiach, týkajúcich sa zastavenia konania a náhrady trov konania žalovanej nadobudlo uznesenie právoplatnosť.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 219 ods. 2 OSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 OSP o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je účinné od 15.10.2010 bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok.

Právo spotrebiteľov je združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej Zákon o ochrane spotrebiteľa). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav rovnako ako sám spotrebiteľ. Právo spotrebiteľov môže teda združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 OSP zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 OSP. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Paušálny vstup Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA do konaní, o ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka nemal žiadnu vedomosť a bez vedomostí spotrebiteľa, ktorého záujmy má v danom spore hájiť, odvolací súd nepovažoval za účelnosť úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý sa dal vo veci zastúpiť advokátom Mgr. Petrom Masarovičom. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v oznámení o vstupe do konania požiadal súd prvého stupňa o doručenie žalobného návrhu s prílohami a ďalším podaním sa k veci vyjadril a vo veci vzniesol námietku premičania uplatneného nároku. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie za 2 úkony právnej služby.

Odvolací súd preto ďalej skúmal, či takto vyčíslené a uplatnené trovy zo strany vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené trovy konania. Tropy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v danom prípade, procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 ústavy. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Tropy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj v prípade, ak má účastník právo na náhradu trov konania, každý úkon a každé platenie trov konania treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné i na trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru o neúčelnosti vynaložených trov konania zo strany vedľajšieho účastníka. Uvedené je možné vyvodiť z následného postupu vedľajšieho účastníka, ktorý bez vedomosti o danom spore zahlásil vstup do konania. Odvolací súd konštatuje, že samotné združenie je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa, a preto by malo byť spôsobilé chrániť práva a záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov. Toto právo mu neupiera, iba konštatuje, že tieto finančné prostriedky nepovažuje za účelné vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva. Ak sa vedľajší účastník aj napriek uvedeným skutočnostiam dal v konaní zastúpiť advokátom, je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a zástupcom vyúčtované trovy konania preto považoval za neetické, keď zástupca vedľajšieho účastníka si účtoval trovy konania

za úkon prípravy a prevzatie zastúpenia, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a ani nekontaktoval žalovanú, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že zo splnomocnenia, ktorým bolo vedľajším účastníkom udelené splnomocnenie (22. 04. 2014) Mgr. Petrovi Masarovičovi nevyplýva, že by bolo udelené pre konkrétnu vec. To znamená, že z oznámenia zo 07. 08. 2014 (doručené súdu 11. 08. 2014), ktorým vedľajší účastník oznámil svoj vstup do predmetného konania vyplýva, že v tom čase nemohlo dôjsť k prevzatíu a príprave zastúpenia, lebo vedľajší účastník a tým aj splnomocnený právny zástupca nemali vedomosť do akého konania vstupujú, inak by nežiadali súd, aby im zaslal žalobný návrh a jeho prílohy. Následne ďalšia plná moc pre právneho zástupcu v tomto konaní vedľajším účastníkom nebola udelená.

V uvedenej veci je teda nutné prihliadnuť na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez ohľadu na vôľu žalovanej strany, ktorej záujmy mal hájiť v danom spore a bez toho, aby mal náležitú vedomosť, odhliadnuc od spisovej značky a mena účastníka konania, o skutkovom stave danej veci, z čoho možno vyvodiť záver, že uvedený vstup do konania je paušálny a vedľajší účastník tak postupuje aj v stovke ďalších prípadov. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol § 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalobca sa k trovám vedľajšieho účastníka už vyjadril v späťvzati návrhu na začatie konania (č. I. 71-73 spisu) a jeho písomné vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka je len doplnením tohto vyjadrenia, preto tento úkon odvolací súd nepovažoval za účelný.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.